

Тодоръ Н. Шишковъ е роденъ на 27 Май 1833 година въ Търново, дѣто най-напрѣдъ се билъ заучилъ на часословъ и псалтирь, както и всичкитѣ по онуй врѣме наши школьники. По нѣмание друго българско учение тогава въ родния му градъ, той постѣпилъ да се учи въ тамошното грѣцко училище до 1847 година; послѣ, въ холерата прѣзъ 1848, като бѣгали отъ градътъ по околнитѣ села, той останѣлъ цѣлъ зименъ сезонъ (1848—1849) въ село Килифарево учитель слѣдъ Петко Рачова (отпослѣ Славейковъ) и на другата 1849 година, кото се отворило порядочно четири-классно училище въ Елена, той училъ и свѣршилъ тамъ до 1851 година. Слѣдъ това е учителствувалъ двѣ години въ родния си градъ и осѣмъ въ Стара-Загора при когото и Левский е свѣршилъ два класса. Прѣзъ есенъта на 1861 година той отишѣлъ въ Парижъ да довърши своето образование на свои скудни срѣдства, като му полагали отчасти Виенскитѣ българи и покойния Д-ръ П. Бернъ, както това се вижда отъ издадената му сетнѣ (1873 година) въ Цариградъ *История на Българ. Народъ*. Въ Парижъ е слушалъ лекциитѣ на Жирардена, Ломини, Лабуле, Ренана и пр. Отъ Парижъ на заминаванието си прѣзъ Прага въ есенъта на 1865 година, Шишковъ останѣлъ тамъ и слушалъ една година въ Университета лекции отъ професора Хаттала по Словенската Филология, слѣдъ което се завърнѣлъ въ България и билъ условенъ за главенъ учитель отъ Сливенската община, гдѣто останѣлъ до края на учебната 1868 година. Отъ Сливенъ билъ повиканъ въ Търново за главенъ учитель на тамошното V-классно училище „св. Кирила и Методия,“ съ правителствена заплата по хиляда гроша златни въ мѣсеца, която заплата градската община била измолила за своитѣ главни учители (каквито сж били освѣнъ него още двама, а именно Богданъ Горановъ, сега Българский Агентъ въ Бѣлградъ и Хр. Ст. Брусевъ, днесъ Мировий Съдия въ Търново. Туй отбѣлѣзваме нарочно, за да не помислятъ нѣкои, че Шишковъ се е радвалъ тогава на нѣкаква особенна привилегия). Въ началото на 1871 учебна година Шишковъ напуснѣлъ Търново и заминѣлъ за Цариградъ, гдѣто Българската Екзархия го е условила за Директоръ на главното въ Цариградъ училище при Българската църква на Балатъ. Тамъ е стоялъ двѣ години и прѣзъ есенъта на 1873 година билъ повиканъ пакъ въ Търново за главенъ учитель до дожажданието на русситѣ прѣзъ лѣтото на 1877 година. Сетнѣ до края на 1878 година